

Arrest

nr. 69 723 van 8 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig van het dorp Kirovakan, ten noorden van de hoofdstad Erevan. U bent gehuwd met S. A. (O.V. 6.761.633). Sinds 2007 werkte u als chauffeur en lijfwacht voor Mher Mkrtchyan. Mher Mkrtchyan was actief voor de partij HHSH, maar u weet niet precies in welke hoedanigheid. U bracht hem naar de bekende politieke manifestatie van 1 maart 2008, maar u weet niet of hij alleen aan de genoemde betoging deelnam of deze mee had helpen organiseren. In de zomer van 2010 vernam u dat Mher Mkrtchyan door de autoriteiten was onteigend; er werd beslag gelegd op de door hem geleide naaifabriek. In november 2010 sloeg Mher Mkrtchyan op de vlucht en sindsdien hebt u van hem niets meer vernomen. Vanaf het moment dat uw voormalige werkgever verdween, werd u in totaal 4 keer opgepakt door de politie. Uw moeder werd 2 keer

ondervraagd. Bij uw laatste arrestatie, op 20 januari 2011 werd u gedurende 2 dagen vastgehouden en zwaar geslagen. Dit laatste incident deed u en uw familie besluiten om Armenië te ontvluchten. Uw echtgenote, die sinds eind september 2010 bij haar familie verbleef, om er haar zieke vader en grootmoeder te verzorgen, keerde naar huis terug. Samen met uw echtgenote en uw ouders, **H. A. (O.V. 6.761.639)** en **Z. H.N (O.V. 6.761.639)** reisde u eind januari 2011 per wagen naar Moskou. Van daaruit reisden jullie per bus verder naar België, waar jullie begin februari 2011 aankwamen. Op 2 februari 2011 vroeg u, tegelijk met uw echtgenote en ouders, asiel aan bij de bevoegde asielinstanties. U legt, net als uw echtgenote, geen (identiteits)documenten voor ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw herkomstland hebt verlaten omdat u sedert eind 2010 problemen kende omwille van uw band met Mher Mkrtchyan, uw werkgever van 2007 tot eind 2010, die zelf op de vlucht sloeg in november 2010, na problemen met de Armeense autoriteiten, als gevolg van (zijn rol bij) de gebeurtenissen van 1 maart 2008 (CGVS, p.5 & 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (b.v. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat erover bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept, (cf. 4 arrestaties door de politie, waarbij u tijdens uw laatste, 2 dagen durende detentie zwaar zou geslagen zijn en de 2 ondervragingen door de politie van uw moeder – door uw band met uw werkgever Mher Mkrtchyan), hebt meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. U legt, evenals uw echtgenote, **geen enkel document** voor, **zelfs geen identiteitsdocument**. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw Armeens paspoort hebt afgegeven aan de reis(bege)leider van de bus waarmee u naar België reisde vanuit Moskou (CGVS, p.4). Verder verklaart u dat uw Armeens paspoort bij hem is achtergebleven (CGVS, p.4) en u weet niet waarom u het, bij aankomst in België, niet hebt teruggekregen. Bovendien hield u zich daar niet mee bezig, daar u zich bekommerde om uw vader (CGVS, p.5). Op basis van dergelijke verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw Armeens paspoort achterhoudt en zo bewust informatie betreffende uw ware identiteit en gevolgde reisweg achterhoudt voor de Belgische autoriteiten. Op basis van deze vaststelling wordt uw algemene geloofwaardigheid ondergraven. Bevestiging van uw gebrek aan geloofwaardigheid werd trouwens gevonden in andere verklaringen betreffende de door u gevolgde reisroute. Vanuit Armenië vertrok u met een wagen naar Moskou (CGVS, p.3); u weet niet of u Armenië via een gewone grenspost hebt verlaten (CGVS, p.3) en u verklaart dat u onderweg niet werd gecontroleerd. In Moskou stapte u over op een bus voor het vervolg van uw reis naar België (CGVS, p.3) en onderweg bent u niet overgestapt. U weet niet via welke landen u naar België bent gereisd (CGVS, p.4). U hebt tussen Moskou en België niets gemerkt van grenscontroles en u bent niet persoonlijk gecontroleerd (CGVS, p.4). Er waren, blijkens uw verklaringen (CGVS, p.4), totaal geen afspraken over wat u moest doen of zeggen als u onderweg wél aan een persoonlijke controle zou onderworpen worden (CGVS, p.4). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er bij binnenkomst van de Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Aan uw verklaringen, als zou u totaal niets gemerkt hebben van grens- en identiteitscontroles, kan dan ook weinig geloof gehecht worden. Aldus bevestigen uw verklaringen over uw vlucht naar België uw gebrek aan geloofwaardigheid. Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing op te lichtvaardige gronden tot het besluit komt dat het relaas onaannemelijk is, waardoor de beslissing onafdoende werd gemotiveerd.

2.1.2. Hoewel de Raad geen formeel middel in het verzoekschrift terugvindt, kan uit de bewoordingen ervan worden afgeleid dat verzoeker de materiële motiveringsplicht geschonden acht. Het middel wordt in deze zin onderzocht.

2.2.1.1. Verzoeker stelt dat het een redeneerfout is om op basis van veralgemeningen over zijn land van herkomst te besluiten dat het individuele relaas dat hij brengt met betrekking tot zijn problemen in Armenië onwaar zijn. Hij wijst op het feit dat hij een samenhangend verhaal heeft gebracht, vrij van contradicties, dat niet onaannemelijk is.

2.2.1.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdte feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong.

Uit de informatie die door de commissaris-generaal in het administratief dossier werd bijgevoegd, blijkt dat er heden in Armenië geen algemeen risico is op vervolging om politieke redenen. Verzoeker weerlegt voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, niet. Hij brengt evenmin andersluidende informatie bij waaruit zou blijken dat er wat hem betreft wel een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Het volstaat niet louter te verklaren een vrees te koesteren, deze dient ook aannemelijk gemaakt te worden. Het is niet de taak van de commissaris-generaal om de lacunes in de bewijsvoering door verzoeker op te vullen, noch is het aan hem om te bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 4 december 2006, nr. 165.484).

2.2.2.1. Wat betreft de ongeloofwaardigheid van zijn reisweg en het vermoeden dat verzoeker zijn internationaal paspoort achterhoudt stelt verzoeker dat het een algemeen bekend fenomeen is dat vluchtelingen die illegaal naar Europa reizen hun paspoort dienen af te geven aan de passeur. Hij houdt vol dat de controles blijkbaar enkel via de reisbegeleider zijn gebeurd en dat hij niet individueel werd gecontroleerd.

2.2.2.2. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de algemene geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Verzoekers beweringen omtrent zijn reisweg zijn bedrieglijk. Dit blijkt uit het geheel van verschillende ontwijkende, vage, en in sommige gevallen ronduit ongeloofwaardige verklaringen, die door de commissaris-generaal uitvoerig worden weergegeven in de bestreden beslissing en die allen blijken uit de stukken in het administratief dossier. De informatie toegevoegd aan het administratief dossier laat geen twijfel bestaan dat elkeen die de Schengenzone binnentreedt onderworpen wordt aan een individuele controle. Verzoekers verklaring tussen Moskou en België niets gemerkt te hebben van grenscontroles (CGVS-gehoorverslag, p. 4) is derhalve onmogelijk.

2.2.3.1. In ondergeschikte volgorde vraagt verzoeker de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut aangezien het regime in Armenië weinig stabiel is en er telkens bij verkiezingen opnieuw geweld en spanningen oprijzen, met slachtoffers tot gevolg.

2.2.3.2. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoeker. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië toont verzoeker niet aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat er met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die de Raad zouden verhinderen over het beroep te kunnen oordelen. Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissing te vernietigen.

2.4. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER